

όμολογίαν²¹/τους ἀνάμεσόντους, ἔβαλεν σερμιγέν ὁ μακαρίτης ἄσλα-²²/[λα]νία τὸν ἀριθμὸν 1800 ἥγουν Χίλια Ὀκτακόσια, εἰς²³/ τὸ ὅποιον ἐμαρτύρησε δεόψυχα ὁ ρήθεις Χρήστ(ος), τό πῶς²⁴/ νὰ εἶχεν ὑπογραφδῆ καὶ μάρτυρας εἰς τὴν Ὁμολογίαντους.

Καταχωρίζεται μαρτυρία δύο μελών για το εταιρικό κεφάλαιο του αποβιώσαντος Ιωάννη Σαφραντζή σε συντροφία που είχε συστήσει στην Κωνσταντινούπολη. Η μαρτυρία τους στηρίζεται στα λεγόμενα ενός ξένου προς την Κ εμπόρου, που είχε συνυπογράψει ως μάρτυρας τη σύμβαση εταιρείας.

Η καταχώριση αυτών των στοιχείων στον κ. γίνεται, φυσικά, προς διασφάλιση των κληρονόμων, για την περίπτωση μελλοντικών τους απαιτήσεων από τον σύντροφο του αποβιώσαντος, όταν δα διενεργούνταν η εκκαδάριση της συντροφίας¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 196-198.

21

1758/X/12

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 183γ-ν

Απόφαση. Λύση παρακαταδήκης με «δημόσια» κατάδεση στο Κριτήριο της Κ. Κληρονομία μοναχού. «Εκουσία δικαιοδοσία».

II /

‘Υπόμνημα λγ’.

|| φύλλ. ||

¹²/Ἐτει Ἐπει τοῦ 1758. μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 12. Σημει-|| 140. ||¹³/ώνομεν διὰ ἐνδύμησιν, τὸ πῶς ὅταν ἀναπαύδη ἐν κυρί¹⁴/ῳ, τῷ παρελθόντι μηνὶ Μαΐῳ 24. ὁ πρώην ἡμῶν Ἐφη¹⁵/μέριος παπὰ Ἀδανάσι(ος) ὁ ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Διο¹⁶/νυσίου τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ορεὶ τοῦ Ἀδων(ος), εἶχεν ἀφιμένα¹⁷/ μερικὰ ἀσπρα ἴδιόκτητάου εἰς χεῖρας τοῦ κὺρ Πέτρου¹⁸/ Λούκα Κραγιοβάνου, νῦν Καπετάνου τῆς ἡμετέρας Κομ¹⁹/πάνιας. Τὰ ὅποια ἦσαν σούμα φλουρία Βενέτικα²⁰/ 310. καὶ 2. Γρόσια Τούρκικα καὶ παράδες 28. Καὶ τὰ²¹/ ἐπαράστησεν ὅλα νάχτι μετρητὰ ὁ ρήθεις κύρ Πέτρ(ος)²²/ Λούκα κατέμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμμένων,²³/ καὶ ἐκρίναμεν νὰ στέκωνται βουλλωμένα εἰς τὴν Ἀρ²⁴/κλαν τῆς Κομπάνιας, ἕως οὐ νὰ ἔλδῃ τινὰς ἀξιόπιστ(ος) // καὶ τέλειος Ἐπίτροπ(ος) ἀπό τό ἄνωδεν Μοναστήριον²/ νὰ τὰ ζητήσῃ καὶ νὰ τὰ πάρῃ. Σημειώνομεν δὲ³/ καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ ἄνωδεν γεγραμμένα ἀςπρα τοῦ μακα⁴/ρίτη Πνευματικοῦ εἶναι ἔξω ἀπό τὰ γενόμενα ἔξοδα⁵/ ὅσα δηλαδὴ ἔτι ξῶντ(ος) αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν δανήν του⁶/

εἶτρεξαν. Τὰ ὅποια ἦσαν ἔως F 348¹¹ 40½. κα⁷/τὰ τὸ Κατάστιχον ὅπου τὰ δείχνει.

⁸⁻¹²/ Ιάκωβ(ος) Ιερομόναχ(ος) νῦν Ἐφημέρι(ος) ὁ ἐξ Ὀλύμπου, Μανόλης Σαφράνιος νῦν Προεστώς, Θεοδωράν(ος) Τζήγκου, Ιωάννης Ἄδαμη, <Τ>ζουάννης¹ Μάρκου, Πέτκος Πέτρου, Ἄνδρεας Γεωργίου, Θωμᾶς βηλαρᾶς. [υπογραφές χ.γρ.]

στ. 16 «εἶχεν ἀφιμένα»: Παρακαταδήκη.

στ. 17 «ἄσπρα ἰδιόκτητά του»: Ο όρος «ἰδιόκτητα» χρησιμοποιείται σε αντιδιαστολή είτε προς τα «γονικά/πατρικά», δηλ. από οικογενειακή περιουσία, είτε «της εκκλησίας», δηλ. από τη διαχείρηση χρημάτων ἡ πραγμάτων του ναού της Κ. Ήταν επομένως χρήματα που είχε αποταμιεύσει ο εφημέριος στη διάρκεια της υπηρεσίας του στην Κ.

στ. 21 «ἐπαράστησεν ὄλα νάχτι μετρητὰ»: παρέδωσε αυτούσια τα νομίσματα που του είχε εμπιστευθεί ο πρώην εφημέριος και τα κατέδεσε στο Κριτήριο. Αυτή η πράξη δηλώνει την απόσβεση της ενοχῆς του υποχρέου² και τη σύσταση νέας με τη «δημόσια» κατάδεση στην Κ, που ήταν πλέον υπόχρεη σε απόδοση των χρημάτων στη Μονή ως κληρονόμο.

στ. 23–2[φ 183v] «ἐκρίναμεν.....»: Απόφαση να παραμείνουν τα χρήματα σε σφραγισμένο από την Κ δέμα μέσα στο χρηματοκιβώτιό της, την «κασέλα», μέχρις ότου έρδει να τα παραλάβει πληρεξούσιος της Μονής, η οποία κληρονομούσε τα «ἰδιόκτητα» χρήματα του ιερομονάχου. Πρόκειται για μια μορφή διαδικασίας εκουσίας δικιαδοσίας, η οποία κινήθηκε από τον Προεστό αυτεπαγγέλτως.

στ. 7 «κατάστιχον»: το έγγραφο του λογαριασμού.

1. Ο ίδιος υπογράφεται και «Τζουαν(ν)ός Μάρκου» ή «Μαρκού», βλ. κατ. Μέρος Γ' και Δ' (BAR, mss. gr. 979 και 978), παντού.
2. Βλ. ΕΚΣ, σ. 192.

21α

1759/III/8
χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 183v

Πρακτικό. Λογοδοσία του Προεστού. Παράδοση κληρονομιαίων στους πληρεξουσίους μονής.

¹³/Ἐν μηνὶ Μαρτίῳ 8. 1759. Σημειώνομεν αὖδις¹⁴ πῶς τα ἄνωδεν γεγραμμένα ἄσπρα τοῦ μακαρίτη¹⁵/π(απ)ὰ Άδανασίου ὅπου ἄνωτέρω ἐγράφησαν,

